

מה אלימלך מחהפש בМОאַב

1. רות רבה (וילנא) פתיחות סימן ג

ג ויהי בימי שפט השופטים ויהי רעב, (משל' כ"א) **הפקפק דרך איש תזר נזק ישך פאלו**: ר' אחא אמר הפקפק דורך, אלו ישראל, שנאמר (דברים ל"ב) כי דור התפוכות המה, איש, (שופטים כ"א) ואיש ישראל נשבע, וזה, שעשו עצם לפני הקוזש ברוך הוא כורדים שנאמר (חושע ה') בה' בגוז כי בנים זרים ילדו, וזה, וזה הקדוש ברוך הוא שנוהג עמהם במדת יושר בעולם הזה ונוטן שכרם שלם לעתיד כאומן העושה מלאכה באמונה אצל בעל הבית, באותה שעה אמר הקדוש ברוך הוא בני סרביןן הן, **לכלותן אי אפשר, לחזירין למצרים אי אפשר, להחליפם באומה אחרת אי יכול**, אלא מה עשה להם הריני מיסון ביסורים, ומצפן ברעובן, בימי שפט השופטים הה"ד ויהי בימי שפט השופטים ויהי רעב בארץ.

2. דברי הימים א פרק ד

כב ויקים ואנשי לבא ויואש ושרף אשר בעלו למוֹאָב וינשי לחים ומזכירים עתיקים: מה הוציאים רישבי נטעים וגדרה עם המלך במלאתו ישבו שם: ס

3. תלמוד בבלי מסכת Baba בתרא דף צא עמוד ב

ויאש ושרף - אלו מחלון וכליון, ולמה נקרא שמן ויאש ושרף? ויאש - שבתיאשו מן הגאולה, שרף - שנתחייבנו שריפה למקום; אשר בעלו למוֹאָב - שנשאו נשים מואביות; וינשי לחים - זו רות המואבה שהבזה ונדקתה בבית לחם יהוד; והדברים עתיקים - דברים הללו עתיק עמי אמרן, [דכתיב]: (תהלים פ"ט) מצאת זוד עבד, וכתיב: (בראשית י"ט) שתי בנותיך הנמצאות]. (דברי הימים א' ד') מה הוציאים ויושבי נטעים וגדרה עם המלך במלאתו ישבו שם, מהו היוצרים - אלו בני יונדב בן רכוב שנוצרו שבועת אבותם; יושבי נטעים - זה שלמה שדומה לטיטה במלכותו; וגדרה - זו סנהדרין שגדרו פרצותיהן של ישראל; עם המלך במלאתו ישבו שם - זו רות המואבה שזאתה במלכות שלמה בן בנו של בן בנה, שנאמר: (מלכים א' ב') ויש כסא לאם המלך, וא"ר אליעזר: לאמה של מלכות.

4. תלמוד בבלי מסכת Baba בתרא דף צא עמוד א

אמר רבה בר רב הונא אמר רב: אבצן זה בעה. מי קמ"ל? מי איזך דרכה בר רב הונא, אמר רבה בר רב הונא אמר רב: מאה ועשרים משתאות עשה בעז לבניו, שנאמר: וכי לו שלשים בנים ושלשים בנות שלח החוצה ושלשים בנות הביא לבניו מן החוץ וישפט את ישראל שבע שנים, ובכל אחת ואחת עשה שני משთאות, אחד בבית אביו ואחד בבית חמיו, ובכולן לא זימן את מנוח, אמר: כドנא עקרה במא פרעא לי. תנא: וכולן מתו בחיין. והיינו אמרין איישי: בחיק זילדת שיתין, שיתין למה לך? אייכפל ואולד חד דמשיתין זרי. (ט'': מלך אברהם עשר שנים שנפטר נתנשא לבודו). אמר רב חנן בר רבא אמר רב: אלימלך ושלמון ואבי נעמי, כולן בני נחשון בן עמניבך הן.

5. רות רבה (וילנא) פתיחות

ב ויהי בימי שפט השופטים, (משל' י"ט) עצלה תפיל תודמה, ע"י שנתעצלו ישראל לעשות גמול חסד ליהושע, ה"ד (חוושע ל"ד) ויקבו אותו בגבול נחלתו מצפון להר געש, א"ר בריכה חזנו על כל המקרא ולא מצינו מקום בשם געש, ומהו הור געש ע"י שנתגעשו ישראל מעשות גמלות חסד ליהושע, באותו שעה נחלה א"י והיתה חליקה חביבה עליהם יותר מדא, והוא ישראל עוסקין במלאתן, זה עוסק בשדיחו וזה עוסק בכromo וזה עוסק בזיתיו וזה עוסק בפוצמו לפреш (שם /משל' י"ט) ונפש רמיה תרעוב, נתגעשו מעשות ג"ח ליהושע ובקש הקב"ה להקיעש את העולם כלו על יושביו, כמד"א (תהלים י"ח) ותגעש ותרעש הארץ, ונפש רמיה תרעוב, על שהיה מרמן להקב"ה מהם עובדי עבודה כוכבים לכך הרעיבן הקב"ה מרווח הקדש דכתיב (ש"א = שמואל א' = ג) ודבר ה' היה יקר בימים ההם,, דבר אחר עצלה תפיל תודמה, על ידי שנתעצלו ישראל מעשות תשובה בימי שופטים תפיל תודמה, ונפש רמיה תרעוב, ע"י שהיו מרמים להקדוש ברוך הוא, מהם עובדין לעבודת כוכבים ומהם עובדים להקדוש ברוך הוא הרעיבן הקדוש ברוך הוא ברעובן בימי שופטיהם.